

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6140/2023
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ања Јањић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Живко Живковић, адвокат из ..., ради утврђења оставинске масе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1997/22 од 27.09.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1997/22 од 27.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 1997/22 од 27.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 855/2022 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка до правноснажног окончања парничног поступка који се води пред тим судом под бројем П 927/2020. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да оставинску масу иза пок. ВВ, бив. из ..., чини износ од 2.000 евра, што би тужена била дужна признати и трпети да се и тај део заоставштине расправи пред надлежним јавним бележником. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да у депозит код јавног бележника Снежане Јукић из ..., положи износ од 2.000 евра како би се исти мого расправити као део заоставштине пок. ВВ, бив. из Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Ужицу је, пресудом Гж 1997/22 од 27.09.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у

Панчеву П 855/2022 од 07.07.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити потреба уједначавања судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је утврђење да у састав заоставштине пок. правног претходника странака улази износ од 2.000 евра и налагање туженој да овај износ положи у депозит код надлежног јавног бележника. Одлука нижестепених судова о одбијању тужбеног захтева тужиље заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Тужиља у ревизији указује на погрешну примену материјалног права, али суштински оспорава утврђење чињенично стање и истиче постојање битних повреда одредаба парничног поступка, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. тог закона.

Тужбу ради утврђења тужиља је поднела 01.12.2020. године, а вредност предмета спора је 234.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**